

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **T. R.**, zastoupené Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2010, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2010, č. j. 1 Ad 56/2010 - 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně, advokátce Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti shora uvedenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla věc stěžovatelky projednávaná u městského soudu postoupena Krajskému soudu v Ostravě. Městský soud v odůvodnění svého usnesení konstatoval, že mu byla dne 1. 6. 2010 doručena žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, kterým byly zamítnuty námitky proti oznámení o invalidním důchodu pro invaliditu druhého stupně, do něhož se dnem 1. 1. 2010 transformoval částečný invalidní důchod. Přitom podle ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je místně příslušný k přezkoumávání rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení ten soud, v jehož obvodu má žalobce bydliště, případně v jehož obvodu se zdržuje. Městský soud

konstatoval, že žalobkyně má bydliště ve V., okres F. - M., proto je k projednání věci místně příslušný Krajský soud v Ostravě a věc postoupil tomuto soudu.

Stěžovatelka podala proti uvedenému usnesení městského soudu kasační stížnost, v níž uvedla, že nemá trvalé bydliště, neboť V. 154 je pouze „evidenčním údajem", který vznikl neoprávněnou změnou jejího trvalého bydliště v P. bez jakékoliv nájemní či podnájemní smlouvy, když stěžovatelka po rozvodu čekala na přidělení náhradního bytu v P. Dále stěžovatelka uvádí, že na adrese ve V. má „výpověď pobytu" a jejím trvalým bydlištěm zůstává nadále P. Stěžovatelka uvádí, že předchozí vojenský byt byl vrácen státu a její rodina zůstala po rozvodu bez náhradního bytu. Stěžovatelkou uváděné důvody lze podle názoru Nejvyššího správního soudu podřadit pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení).

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatelka je též zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Dále Nejvyšší správní soud zvažoval, zda byla kasační stížnost podána včas. Z obsahu soudního spisu (doručenky na č. l. 19 a 23) vyplývá, že stěžovatelce bylo kasační stížností napadené usnesení městského soudu doručeno dne 13. 9. 2010 do datové schránky a stěžovatelka podala kasační stížnost prostřednictvím datové schránky s tím, že podání bylo městskému soudu dodáno dne 27. 9. 2010 a doručeno dne 28. 9. 2010. Otázka včasnosti podání učiněných prostřednictvím datových schránek je přitom řešena předchozí judikaturou Nejvyššího správního soudu, zejména v usnesení ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, publikovaného pod č. 2131/2010 Sb. NSS a dostupného na www.nssoud.cz, ze kterého se podává, že *lhůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).* Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že stěžovatelka dodržela lhůtu pro podání kasační stížnosti stanovenou ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. a kasační stížnost je podána včas.

Místní příslušnost soudů ve správním soudnictví ve věcech důchodového zabezpečení je upravena ust. § 7 odst. 3 s. ř. s., které stanoví, že k řízení je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že bydliště stěžovatelky je na adrese V. 154, V. Otázka místní příslušnosti soudů ve správním soudnictví k projednání žalob ve věcech důchodového zabezpečení podaných v minulosti stěžovatelkou byla již opakovaně řešena zdejším soudem např. ve věci sp. zn. Nad 12/2009, kde bylo na základě skutečností zjištěných ze spisu zdejším soudem rozhodnuto usnesením ze dne 26. 5. 2009, č. j. Nad 12/2009 - 29, že k projednání této věci je příslušný Krajský soud v Ostravě, jelikož stěžovatelka bydlí ve V. Shodně bylo zdejším soudem rozhodnuto na základě skutečností vyplývajících ze spisu i v předcházející věci stěžovatelky sp. zn. Nad 1/2009.

Přestože stěžovatelce jsou rozhodnutí a zjištění zdejšího soudu ve věcech vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. Nad 1/2009 a sp. zn. Nad 12/2009 zcela jistě známa, neuvedla stěžovatelka v nyní projednávané věci žádné konkrétní skutečnosti, které by vedly k závěru, že stěžovatelka již bydlí v P. Stěžovatelka sice tvrdí, že bydlí v P., avšak toto tvrzení nepodložila žádným konkrétním důkazem ani neupřesnila adresu, na které by v P. měla bydlet. Za těchto okolností neshledal Nejvyšší správní soud žádný důvod, proč se odchýlit od zjištění učiněných v předcházejících věcech sp. zn. Nad 1/2009 a sp. zn. Nad 12/2009.

Ze shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná a zamítl ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly. Usnesením městského soudu ze dne 4. 2. 2011, č. j. 1 Ad 56/2010 - 32, byla stěžovatelce ustanovena zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Dagmar Rezková Dřímalová. Ustanovená zástupkyně stěžovatelky Nejvyššímu správnímu soudu přípisem ze dne 5. 5. 2011 sdělila, že neuplatňuje odměnu a náhradu hotových výdajů ustanoveného zástupce. Nejvyšší správní soud jí proto odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu